

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט רמי בז'ה

תובעת

מ' ש'

ע"י ב"כ עוה"ד סתיו כהן

נגד

נתבע

י' ש'

ע"י ב"כ עוה"ד דנה נחום בוסקילה

פסק דין

מזונות 3 ילדים מעל גיל קו הצדק.

1. האם כבוד השופט בז'ה היה צריך להתחשב בהלוואה של האם, בחישוב ההכנסה הפנויה שלה? לטעמי מדובר על הסתכלות כלכלית לא נכונה, שיש לה השפעה על חישוב ההכנסה הפנויה, ומכאן על המזונות והמדור.

לעיתים, אחרי הפרדת הבתים, יש הוצאות חד פעמיות כגון קניית רכב, קניית ריהוט ומוצרי חשמל, תשלום לעו"ד וכו'. הלוואות קצרות מועד אלו לרוב לא יילקחו בחשבון בחישוב ההכנסה הפנויה, והרי הן למספר שנים קטן לעומת תשלום המזונות שהוא לשנים קדימה.

אם יש הלוואה מסוימת לטווח ארוך (נניח עד שהילד הקטן מגיע לגיל 18) השופט יכול כמובן לבחור להתחשב בה, לצד הסבר על בחירתו. במידה והשופטים היו מאשרים הלוואות שכאלו באופן שגרתי כמו כאן, ומפחיתים את התשלום החודשי של ההלוואה בחישוב ההכנסה הפנויה, היה כאן פתח למצב בו כל הורה בהליך גירושין ייקח הלוואות על מנת לצמצם את הכנסתו הפנויה.

2. לגבי סכום המשכנתא, כנראה אותו עיקרון. כבודו היה צריך לקחת סכום של מדור סביר לאזור ומתאים לצרכי המשפחה. אני לא יודע להגיד סכום 'נכון', אך מדור האב הוא 4,400 ₪. היה צריך לבדוק את הנושא, ולהסביר.

כבוד השופטת היימן ציינה בתלה"מ 65464-07-21:

"האיש מתגורר בדירת המגורים שהייתה שייכת לצדדים. האיש רכש את חלקה של האישה. לטענתו הוא משלם החזר משכנתא חודשי בסך של 6,900 ₪. אין בכוונתי לקבל סכום זה כהוצאת המדור של האיש. העובדה שהאיש בחר ליטול משכנתא בהחזר חודשי כה גבוה אין משמעותה כי סכום זה במלואו ינוכה מהכנסתו לצורך קביעת ההכנסה הפנויה".

3. לגבי הכנסת האם וקבלת הדיבידנדים. האם מקבל והאחות לא? אך לא התחום שלנו.

לפני תובענה לפסיקת מזונותיהם של שלושת ילדיהם הקטינים של הצדדים שפריטיהם להלן.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

תמצית העובדות הרלוונטיות

1. התובעת (להלן גם: "האם") והנתבע (להלן גם: "האב") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 23.05.2012.

2. מנישואין אלה נולדו לצדדים שלושת ילדיהם המשותפים שפריטיהם להלן:

- א' א' ש' ת"ז *** , ילידת 2013.X.X (כבת 12 שנים ושבעה חודשים כיום).

- א' ש' ת"ז *** , ילידת 2016.X.X (כבת 9 שנים ועשרה חודשים כיום).

- י' מ' ש' ת"ז *** , יליד 2020.X.X (כבן 6 שנים ושלושה חודשים כיום). **כולם מעל גיל קו**

הצדק

(להלן: "הקטינים")

3. התובענה שבכותרת הוגשה ביום 05.02.2023, וביום 19.03.2023 נפסקו, לבקשת האם, מזונותיהם הזמניים של הקטינים. **אנחנו במאי 26. ורק עכשיו יש פסק דין למזונות**

הקבועים. פשוט נורא ☹ כמה נזק לכל הצדדים בתא המשפחתי. להשלמת התמונה יצוין שעוד קודם לכן הוגשה ע"י האם תביעת גירושין כרוכה לבית הדין הרבני.

4. ביום 24.11.2022 חתמו הצדדים על הסכם גירושין בבית הדין הרבני במסגרתו הוסדרו, בין היתר, זמני השהות עם הקטינים (נספח 1 לכתב התביעה). במסגרת ההליכים שהתנהלו בין הצדדים בבית הדין הרבני, מונה לבקשת האב רואה חשבון *** כמומחה מטעם בית הדין (להלן: "רואה החשבון"), והוא הגיש לבית הדין הרבני חוות דעת מטעמו.

5. בגדרי בקשה מס' 5 עתר האב לצרף את חוות דעתו של רואה החשבון. בהחלטה מיום 16.11.2023 ניתנו הוראות להגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים, וכן נקבע שההכרעה בבקשה לצירוף חוות דעת המומחה תינתן לאחר שתוגש החלטת בית הדין הרבני בבקשה אשר לטענת האם הוגשה מטעמה בעניין חוות הדעת הנ"ל.

אלא שהחלטת בית הדין הרבני כנ"ל לא הוגשה על ידי הצדדים או מי מהם.

6. בהמשך להחלטה הנ"ל הצדדים הגישו את תצהיריהם וכן הרצאות פרטים מעודכנות מטעמם.

7. ביום 05.03.2024 הגיש האב בקשה לזימון עדים מטעמו (בקשה מס' 8), בגדרה עתר לזמן כעדים מטעמו את רואה החשבון וכן את אביה של האם מר ***. בהחלטה מיום 10.03.2024 נעתרתי לבקשה באופן חלקי והתרתיו את זימונו של אבי האם לעדות. בכל הקשור לזימון רואה החשבון לעדות נקבע שהעתירה לזימונו הוגשה חלף המצאת החלטת בית הדין הרבני בבקשת האם

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

בעניין חוות הדעת כמתחייב מההחלטה מיום 16.11.2023, וככל שבסופו של דבר לא תותר הגשתה של חוות הדעת, יהיה מקום לשקול הזמנת רואה החשבון לעדות.

8. דיון ההוכחות התקיים ביום 21.05.2025 במהלכו נשמעו חקירות הצדדים והעד מטעם האב כמפורט לעיל.

9. הצדדים הגישו את סיכומיהם, באיחור בשל אורכות שהתבקשו מטעמים, ומכאן פסק דין זה.

תמצית טענות התובעת

10. הצדדים חתמו בחודש נובמבר 2022 על הסכם הגירושין אשר קיבל תוקף של פסק דין בבית הדין הרבני באשקלון. במסגרת הסכם הגירושין הוסדרו גם זמני השהות עם הקטינים **יפה**. **הכי טוב הסכם**.

11. האם עובדת כמזכירה ב*** "****", והיא משתכרת מעבודתה זו סך של כ-9,700 ₪ לחודש. לטענתה, האב עובד ב***, והכנסתו עומדת על סך של כ-14,000 ₪ לחודש. בתצהיר עדותה הראשית הוסיפה האם שה*** בו היא מועסקת הינו בבעלות אחיה ולא בבעלותה, והיא מועסקת בעסק כשכירה ומקבלת שכר חודשי בסך של כ-10,000 ₪ נטו. בסיכומיה של האם נטען שהכנסתה הממוצעת עומדת על סך של 10,500 ₪ לחודש, והכנסתו הממוצעת של האב הינה בסך של 18,755 ₪.

12. צרכיה של הקטינה *** הועמדו בכתב התביעה על סך של 1,150 ₪ לחודש, וצרכיהם של כ"א מהקטינים *** ו*** הועמדו על סך של 1,400 ₪ לחודש. בתצהיר עדותה הראשית נטען שצרכיה של הקטינה *** הינם בסך של 1,650 ₪ לחודש שכן היא אובחנה כחולת צליאק.

באשר להוצאות המדור נטען שהאם מתגוררת בדירה שכורה והיא נושאת בתשלום שכר דירה בסך של 4,500 ₪ לחודש ובהוצאות אחזקה בסך של 1,205 ₪. חלקם של הקטינים בסכום זה הינו בשיעור של 50%- היינו 2,250 ₪ בגין שכר הדירה וסך של 602 ₪ בגין הוצאות אחזקת המדור.

13. בתצהיר עדותה הראשית נטען שלאחר מעברה של האם לדירה היא ביקשה מאחיה הלוואה כספית לצורך מימון שכר הדירה ורכישת מוצרים בסיסיים, וזאת נוכח סירובו של האב לחלוקת חסכון משותף. לבקשתה העביר לה אחיה ביום 16.01.2022 מחשבונו הפרטי הלוואה בסך של 68,000 ₪, אשר החזירה עומדים על סך של 1,000 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

14. האם עתרה בתביעתה לחייב את האב בתשלום סך של כולל של 6,802 ₪ (סך של 2,852 ₪ בגין הוצאות המדור ואחזקתו, וסך של 1,150 ₪ בגין מזונות הקטינה ***, וסך של 2,800 ₪ בגין הקטינים *** ו***). **איך סכום כה גבוה? הזוי.**
בנוסף עתרה האם להשית על האב חיוב במחצית הוצאות החינוך והרפואה של הקטינים.
בתצהירה עתרה האם לחיוב האב בתשלום סך של 4,200 ₪ בגין מזונות הקטינים, סך של 2,852 ₪
₪ בגין הוצאות מדורס, ומחצית הוצאות החינוך והרפואה החריגות שפורטו על ידה.

תמצית טענות הנתבע

15. המשבר בין הצדדים רובץ לפתחה של האם אשר עזבה מרצונה את דירת המגורים בעוד האב הפציר בה שלא לעשות כן. **מה זה משנה למזונות?**

16. הכנסותיה הנטענות של האם אינן משקפות את הכנסותיה בפועל שהינן גבוהות מהמוצהר ובפועל יחס ההכנסות בין הצדדים נוטה לטובתה. האם עובדת כמנהלת חשבונות בעסק משפחתי השייך לאחיה, אשר בעבר היה שייך להוריה.

במסגרת הליכים המתנהלים בין הצדדים בענייני הרכוש בבית הדין הרבני האזורי באשקלון, קיבל האב תדפיסי חשבון בנק של האם מהם עלה שלאם הכנסות של עשרות ומאות אלפי שקלים אשר הועברו לחשבונה כמשכורת ו/או כדיבידנדים אשר לא הוצהרו על ידה. **מעניין.**
וחשוב. בנוסף, בטרם עזיבת האם את הדירה המשותפת, האב מצא כסף מזומן שהאם החביאה מפניו בארון הבגדים.

17. בתצהיר עדותו הראשית הוסיף האב שהוריה של האם רצו להעביר את העסק לאם ולאחיה, אולם בשל יחסיהם הרעועים של הצדדים, הוסכם שהזכויות בעסק יוקנו לאחיה של האם, והיא תקבל משכורת של כ- 10,000 ₪ בחודש חרף שעות עבודתה המצומצמות והיותה המטפלת העיקרית בקטינים. האם הביעה חרטה על הסכמות אלה כשנתיים לאחר מכן, ועל כן הוסכם שהיא תחל לקבל דיבידנדים מהעסק, וכך עולה גם מהודעת "ווטסאפ" שהאם שלחה לאב ביום 13.04.2021 (אשר צורפה כנספח ב' לתצהיר עדותו הראשית של האב). מפאת חשיבות הדברים שיוחסו ע"י האב להודעה זו, אביא להלן את תוכן ההודעה במלואה:

" בע"ה יתחילו להפריש לי קצת דיבידנדים כנראה סוף שנה

לא יודעת סכומים.

הבנתי, דיברת עם ***

כן

מה זה הבנתי

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

סבבה זה שייך אלייך אמרתי לך אני לא מתערב

גם הכסף???

התכוונתי שתשמה.. מה זה הבנתי

יופי, זמן טוב לתוספות בשכר

ברור שזה משמח

יופי ☺☺"

(ראו נספח ב' לתצהיר עדותו הראשית של האב)

18. חוות דעתו של רואה החשבון תומכת בטענותיו שהאם זכאית לקבלת דיבידנדים בסך של 17.5% מרווחי החברה (נספח ג' לתצהיר עדות הראשית של האב).

19. בניגוד לטענת האם, הכספים שהועברו לחשבונה מאחיה אינם בגדר הלוואה אלא דיבידנד המהווה הכנסה שהאם מבקשת להעלים. בפועל לא נדרשה לאם כל הלוואה נוכח חיסכון משותף שהאם העבירה לחשבונה מחצית יתרתו בסך של כ- 80,000 ₪, בצירוף העובדה שהיא פרעה קרן השתלמות בסך של כ- 110,000 ₪.

20. בניגוד לטענות האם, הכנסותיו של האב מעבודתו, כעולה מתלושי השכר שצורפו על ידו, הינן בסך של כ- 12,400 ₪ נטו לחודש בלבד.

21. מאז פרידת הצדדים ועד היום מתקיימים זמני שהות נרחבים ואף שווים של האב עם הקטינים, כאשר פעמיים בשבוע האב אוסף הקטינים ממסגרות החינוך ומחזירם לשם למחרת בבוקר, ובנוסף אחת לשבועיים האב אוסף את הקטינים ביום ג' ממסגרות החינוך ומשיבם לבית האם עד לשעה 17:00. כן מתקיימים זמני שהות של הצדדים עם הקטינים בסופי השבוע לסירוגין.

22. נוכח זמני השהות והכנסות הצדדים, אין מקום להשית על האב חיוב מזונות כלשהו בגין הקטינים ויש להורות שהצדדים יישאו בהוצאות הקטינים בעת שהותם עמם, וכן יישאו בשווה בהוצאותיהם החריגות.

דיון והכרעה

23. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, קובע כי "אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו..." שני הצדדים הינם יהודים. משכך, החיוב במזונות ילדיהם הקטינים הינו על פי הדין העברי.

24. דין הוא שביחס לקטינים שטרם מלאו להם 6 שנים, מוטלת על האב חובה אבסולוטית לספק את כלל צרכיהם ההכרחיים, וביחס לקטינים שגילם מעל 6 שנים החיוב במזונותיהם מוטל על שני הוריהם מכח דיני הצדקה, כאשר חלוקת החיוב ביניהם נקבעת עפ"י יכולותיהם הכלכליות

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

היחסיות וזמני השהות בהן שוהים הקטינים עם כל אחד מהם (בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית
(פורסם במאגרים) - להלן: "הלכת פלוני").

בפסק דינו של כב' השופט פוגלמן בהלכת פלוני הובהר שהשיקול המנחה בקביעת החיוב הראוי
אשר יבטיח חלוקת נטל הולמת בין ההורים, הינו טובת הקטינים והבטחת רווחתם בבתי שני
הוריהם - ומטעם זה, קביעת חיוב המזונות לא תעשה על יסוד נוסחאות אריתמטיות נוקשות
המושתתות על הכנסות בני הזוג וחלוקת זמני השהות לבדן, אלא שעל בית המשפט לבחון את
התא המשפחתי הניצב בפניו בכללותו על נסיבותיו הפרטניות, וכחאי לישנא:

" וגם זאת יש לומר. אין מדובר בקביעת נוסחאות אריתמטיות
נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת
הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת
המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים" – אם
לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה
אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות
על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי
שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל
ההולמת ביותר תנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד
במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא
טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים." (סעיף 126 להלכת
פלוני)

וראו לעניין זה גם עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. [פורסם בנבו] (20.12.2017).

25. לצורך ההכרעה במזונות הקטינים יש לבחון את כלל הפרמטרים הבאים: צרכי הקטינים;
היכולות הכלכליות של שני ההורים; קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים האחד
מול רעהו; חלוקת זמני השהות בפועל. **יפה**

להלן אבחן את כלל הנתונים הרלוונטיים על יסוד הראיות והעדויות שהובאו בפני.

יכולותיהם הכלכליות של הצדדים

א. יכולותיו הכלכליות של האב

26. האב עובד כ*** ב- "****", וזה היה עיסוקו גם במהלך נישואיהם של הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

- 1 בכתב ההגנה נטען שהכנסתו של האב עומדת על סך של כ- 12,400 ₪ נטו לחודש (סעי' 16 לכתב
2 ההגנה). תצהיר עדותו הראשית של האב לא כלל כל התייחסות להכנסותיו והשתכרותו.
3 בסיכומיו של האב נטען שהכנסתו הממוצעת הינה בסך של 14,915 ₪ נטו לחודש.
4 בסיכומי האם נטען לעניין זה שהכנסת האב הינה סך של 18,755 ₪ נטו לחודש.
- 5 27. כפי שנטען ע"י האב, הוא מועסק כ*** שכיר ב- *** וכלל הכנסותיו משתקפות מתלושי
6 השכר שצורפו על ידו. וכך העיד האב לעניין זה בחקירתו הנגדית:
- 7 " אגב, התלושים שהצהרתי משקפים את מה שאני מרוויח, אין
8 פה משהו אחר, אני ב***, אני לא בחברה פרטית"
9 (עמ' 41, שורות 4-5)
- 10 אין חולק שלאב אין כל הכנסות נוספות שלא דווחו על ידו.
- 11 28. מעבר לעובדה שסיכומי הכנסתו הנטענים של האב כפי שפורטו בסיכומיו, אינם תואמים
12 לסכום ההכנסה עליו הצהיר, אזי בפועל נתוני הכנסתו כפי שהם משתקפים בתלושי השכר
13 שצורפו על ידי האב (לרבות תלושי השכר אשר צורפו להוצאות הפרטים העדכניות שהוגשו
14 מטעם הצדדים לבקשת האב- ראו בקשה מס' 20 והחלטה מיום 09.04.2025) אינם עולים
15 בקנה אחד עם גובה הכנסותיו הנטענות באיזה מכתבי הטענות שהוגשו מטעמו, לרבות
16 ההכנסות שפורטו בהוצאות הפרטים שהגיש, ובנסיבות אלה אין בידי לקבל את טענות האב
17 באשר להשתכרותו והכנסותיו.
- 18 29. מתלושי השכר העדכניים אשר צורפו להוצאת הפרטים המעודכנת שהגיש האב ביום
19 30.04.2025 (בבקשה מס' 20), עולה ששכרו הממוצע של האב בחודשים מרץ 2024- פברואר
20 2025 בערכי נטו, לאחר ניכויים תחוקתיים, עמד על סך של 16,685 ₪ לחודש, ולא על סך של כ-
21 12,400 ₪ כנטען בכתב ההגנה ו/או בסך של 14,915 ₪ כנטען בסיכומיו.
- 22 זאת ועוד; בפועל הסכומים אליהם התייחס האב בהוצאת הפרטים המעודכנת הנ"ל כסיכומי
23 הכנסתו בערכי נטו, היו בפועל סכומי "נטו לתשלום" לאחר הפחתת ניכויי רשות שונים, ובין
24 היתר: הסעדה, ביטוחי שיניים ובריאות, מיסי וועד וכיו"ב. ויודגש; ההכנסה הרלוונטית לצורך
25 קביעת חיוב מזונות הקטינים, הינה ההכנסה בערכי נטו, לאחר ניכויים תחוקתיים, ולא הכנסה
26 "נטו לתשלום" אליה התייחס הנתבע. יפה. כבודו בלש. חבל שכך זה עובד. רבים
27 משקרים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

30. גם מחקירת האב עלה שהכנסתו בפועל גבוהה יותר מהמוצהר על ידו, וההסבר שניתן על ידו היה כי הוא מועסק כשכיר ותלושי השכר שצירף משקפים נכונה את הכנסתו (עמ' 42, שורות 1-35).

31. חיזוק נוסף לגובה הכנסותיו הריאלי של האב מצאתי בגובה הוצאותיו החודשיות הנטענות. האב העיד שהיקף הוצאותיו החודשיות מסתכם בסך של כ- 13,000 ₪ - 14,000 ₪ לחודש לערך- סכום העולה על הכנסתו הנטענת. וכך העיד האב בחקירתו לעניין זה:

"ש: מה סכומי ההוצאות החודשיות הקבועות שלך?

ת.: קבועות?

ש.: כן.

ת.: לערך, אני מעריך בסביבות, את מדברת על אשראי או בכלל

הכל כולל הכל?

ש.: הכל

ת.: אגב, הכל, הכל הוגש לבית המשפט, אבל הערכה שלי,

ההערכה שלי גסה ביחד, הכל ביחד בחודש, אני מעריך בין

שבעת אלפים שקל אשראי, שזה הוצאות של הילדים, כלכלה

והכל, בנוסף לשכירות שזה ארבעת אלפים וחמש מאות שקל

בחודש, בערך פחות או יותר, שלוש עשרה, ארבע עשרה אלף

שקלף אני מעריך פחות או יותר, משהו כזה, זה הערכה גסה.

ש.: ארבע עשרה אלף שקל, אוקיי.

ת.: הערכה גסה" (עמ' 43, שורות 23-34).

אלא שכפי שהאב העיד בחקירתו הנגדית, הוא לא נדרש לנטילת הלוואות כלשהן, ולא צבר חובות אחרים (עמ' 43 שורות 34-35).

המסקנה המתבקשת העולה מהאמור הינה שבפועל הכנסתו של האב הינה גבוהה מהסך עליו הצהיר- וכאמור, נתון זה גם משתקף מתלושי השכר שצורפו על ידו.

32. חיזוק נוסף למסקנתי זו מצאתי גם בעובדה שכעולה מדפי הבנק שצורפו ע"י האב, עלה בידיו לצבור יתרות זכות משמעותיות בתקופה הרלוונטית (יתרות אשר אינן כוללות את כספי התמורה ששולמה לו בגין חלקו בדירת המגורים אשר גם לגביה לא פורט דבר בהרצאת הפרטים המעודכנת שהוגשה מטעמו), וגם יתרות זכות אלה אינן עולות בקנה אחד עם היקף הכנסותיו וגובה הוצאותיו הנטענות.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

וידוגש; באם היקף הכנסותיו והוצאותיו של האב הינו אכן דומה כנטען על ידו (סך של כ- 14,000 ₪), אזי התוצאה הייתה אמורה להיות יתרה מאוזנת בסיום כל חודש חלף צבירה של יתרות זכות בחשבונו כמשתקף מדפי החשבון שצורפו. כך, מהרצאת הפרטים העדכנית ודפי הבנק שצורפו עולה שנצברה לאב יתרת זכות בסך של 44,997 ₪. מדפי הבנק שצורפו לתצהיר עדותו הראשית של האב עולה שנצברה בחשבונו יתרת זכות בסך של 123,023 ₪. כאמור, יתרות זכות אלה אינן כוללות את סכום התמורה ששולם לידי ע"י האם בגין רכישת חלקו בדירת המגורים.

33. נוכח כל שפורט לעיל, מצאתי שקיים פער בין הגרסה העובדתית שהציג האב בכתב הגנתו, בתצהיר עדותו הראשית ובסיכומיו באשר להכנסתו הנטענת, בשים לב שהאב בעצמו טען כי תלושי המשכורת משקפים את הכנסתו, ומצאתי שלא לקבל את גרסתו ביחס להכנסתו הנטענת. בכלל נסיבות העניין, ונוכח הראיות שהוצגו בפני לרבות תלושי השכר העדכניים שצירף הנתבע, מצאתי להעמיד את הכנסתו הממוצעת על סך של 16,685 ₪ נטו לחודש. האב נושא בתשלום שכר דירה בסך של 4,400 ₪ לחודש, כך שממכלול הראיות שהונחו בפני עולה שהכנסתו הפנויה עומדת על סך של 12,285 ₪. בסדר. כמוכן שזה לא החלק שלנו.

34. כעולה מדפי הבנק שצירף האב להרצאת הפרטים המעודכנת שהוגשה מטעמו, ביום 20.09.2024 שילמה לידי האם סך של 182,400 ₪ בגין רכישת חלקו בדירת המגורים, וביום 29.10.2024 שילמה האם סך נוסף של 550,000 ₪. האב נמנע מלפרט נתונים בגין סכומים אלה בנתוני רכישו בהרצאת הפרטים המעודכנת שהוגשה מטעמו, וקיומם נלמד אך מדפי הבנק שצירף. יש לקחת בחשבון שברשות האב חסכון בסך של 732,400 ₪ בהחלט למצער, ובהתאם להלכת פרייס (ע"א 130/83 לבנה פרייס נ' אלימלך פרייס, לח(1) 721 (1984)) והלכת עמיצור (ע"א 239/85 מירה עמיצור נ' אורי עמיצור, מ(1) 147 (1986)) יש לקחת בחשבון גם נתון זה בגדרי יכולתו הכלכלית של האב.

ב. יכולותיה הכלכליות של האם

35. האם עובדת כפקידה ב*** משפחתי בשם "****" (להלן: "החברה" ו/או "העסק"). מתלושי השכר שצורפו על ידי האם לחודשים מרץ 2024- מרץ 2025 עולה שהכנסתה הממוצעת בתקופה זו עמדה על סך של 10,226 ₪ נטו לחודש. בנוסף משולמת לידי האם גם קצבת הילדים מטעם המוסד לביטוח לאומי יפה. יש חובה להוסיף לשכרה. הסכומים כיום הם: 169 ש"ח לילד ראשון, ו-214 ש"ח לכל ילד נוסף. אז 597 ש"ח. שכרה של האם הוא אם כך 10,823.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

1 אין חולק שכלל הזכויות בעסק ומניות החברה הועברו מאביה של התובעת לאחיה- מר *** **
2 עוד במהלך שנת 2018 (ראו סעיף 3 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע, סעיף 12 לסיכומי
3 התובעת, וכן חקירת אביה של התובעת מר *** ** ** בעמ' 33 שורות 38-40).

4 36. בין הצדדים התעוררה מחלוקת בשאלת הכנסותיה של התובעת מהעסק, וכלהלן:

5 לטענת האם היא עובדת כשכירה בחברה והכנסתה החודשית הינה בסך של כ- 10,500 ₪ ופרט
6 למשכורתה לא מועברים לידיה כספים נוספים מהחברה או מרווחיה.
7 סך של 68,000 ₪ שהועבר לתובעת ע"י אחיה בראשית שנת 2022 אינו תשלום דיבידנד אלא
8 הלוואה שניתנה לה לבקשתה ע"י האח.

9 לטענת האב בנוסף למשכורתה המוצהרת, האם מקבלת גם דיבידנדים מרווחי החברה, כך
10 שבפועל הכנסתה עולה על הכנסתו של האב.

11 בהקשר לכך הפנה האב לסך של 68,000 ₪ הנ"ל שהועבר לאם, ולטענתו מדובר בדיבידנד
12 ששולם לתובעת מרווחי החברה, ולא בהלוואה כנטען על ידה.

13 37. לאחר עיון בכלל החומר המצוי בפני, לרבות הראיות שהוגשו מטעם הצדדים והעדויות שנשמעו,
14 לא מצאתי לקבל את טענות הנתבע לפיהן יש לזקוף לזכות התובעת הכנסות נוספת מעבר
15 לשכרה לרבות תשלום דיבידנדים כנטען על ידו.
16 להלן יובאו עיקר נימוקי לקביעה זו.

17 38. בסעיף 1 לחוק החברות, תשנ"ט-1999, הוגדר "דיבידנד" כלהלן:

18 " דיבידנד- כל נכס הניתן על ידי החברה לבעל מניה מכוח
19 זכותו כבעל מניה, בין במזומן ובין בכל דרך אחרת, לרבות
20 העברה ללא תמורה שוות ערך ולמעט מניות הטבה;"

21 39. האם איננה ולא הייתה בכל שלב בעלת מניות בחברה. לטענת הנתבע עצמו (ראו סעיף 3
22 לתצהירו) האם וויתרה עוד בשנת 2018 על האפשרות לקבלת זכויות בחברה. על כן, וכפועל
23 יוצא, האם אינה זכאית לקבל דיבידנדים מהחברה.

24 40. טענת הנתבע בדבר זכאותה של התובעת לחלק מהדיבידנדים המתקבלים מהחברה נסמכת על
25 הסכמה אשר לטענתו הושגה בין התובעת לאחיה, אשר הנטל להוכחת קיומה מוטל עליו, וכן על
26 חוות דעתו של המומחה אשר הוגשה במסגרת ההליכים שהתנהלו בין הצדדים בבית הדין
27 הרבני.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

כפי שיפורט להלן, לא שוכנעתי שהנתבע עמד בנטל הנדרש, ולא מצאתי לקבל טענותיו בעניין

זה:

ראשית: בהודעת הוויטסאפ ששלחה התובעת לנתבע ביום 13.04.2021 היא לא הזכירה דבר קיומה של הסכמה קונקרטית שהושגה בינה לבין אחיה, אלא ציינה שהיא **אמורה** לקבל דיבידנדים, וכדבריה: "בע"ה יתחילו להפריש לי קצת דיבידנדים". הנתבע בעצמו השתמש במונח "**אמורה**" בחקירתו (ראו עמ' 54 שורות 21-24 וכן בשורות 33-34). הביטוי "אמורה" אין פירושו בהכרח הסכם הכולל התחייבות וודאית להעביר לתובעת כספים מרווחי החברה.

שנית: הסכמה נטענת זו מנוגדת לטענת הנתבע לפיה התובעת וויתרה כבר בשנת 2018 על הזכויות בחברה, תמורת הגדלת שכרה בשיעור של כ- 60%, באופן שלא תאם את שעות עבודתה בפועל (עמ' 51 שורות 2-5, עמ' 53 שורות 32-34).

שלישית: הנתבע העיד שהוא לא היה מעורב בענייני החברה, ומעבר לתמיכתו בהצעת הוריה של האם להעביר את הזכויות בחברה לה ולאחיה, לא התערב בענייניה המשפחתיים (עמ' 52 שורה 38). חוסר מעורבות זה אינו עולה בקנה אחד עם טענותיו בדבר ידיעתו הקונקלוסיבית כביכול על טיב ההסכמה שהושגה בין האם לאחיה.

רביעית: הסך של 68,000 ₪ עליו מבסס הנתבע את טענותיו, הועבר מחשבון הבנק של אחיה של התובעת, ולא מחשבון החברה. גם אם אכן סכום זה לא ניתן לתובעת כהלואה כנטען על ידה, אזי אין פירושו של דבר שהעברתו מהווה הוכחה חותכת לכך שהאם תקבל בעתיד דיבידנדים מרווחי החברה, וטענה זו לא הוכחה. ויודגש; הענקה כספית שקיבלה האם מאחיה אין פירושה שעלה בידי האב להוכיח הכנסה קבועה שמתקבלת בידי האם מרווחי החברה.

חמישית: לא נטען ע"י האב, קל וחומר הוכח, שבפועל הועברו לאם סכומים נוספים מחברה ו/או מבעל המניות בה (אחיה של התובעת), מעבר לסך של 68,000 ₪ הנ"ל. גם בטענה לפיה אביה של האם קיבל דיבידנדים מהחברה בעת שעבד בה כשכיר אין כדי להועיל לו. בעניין זה מצאתי לקבל את גרסתו של העד, אבי התובעת, אשר העיד מפורשות שהדיבידנד ששולם לו היה בגין רווחי שנת 2018 בתקופה בה הוא היה בעל המניות בחברה (עמ' 34 שורות 32-2 וכן עמ' 38 שורות 32-34).

שישית: חוות דעתו של המומחה, עליה בין היתר מבסס הנתבע את טענותיו בהקשר לזכויות לכספים נוספים מהחברה, צורפה לתצהירו שלא כדין, בניגוד להוראות תקנה 25(ח)

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020, ושלא בהתאם גם להחלטות שניתנו בתיק במהלך בירור התובענה. למעלה מן הצורך יוער שבחוות דעתו של המומחה נקבע בין היתר כי "אין לתובעת בעלות ו/או אחזקות בחברה באופן מוצהר, ולא מצאתי פעילות פיננסית המצדיקה פעילות כזאת בחברה"- וקביעה זו אינה עולה בקנה אחד עם טענות הנתבע.

שביעית: בחקירתו הנגדית, לשאלות בית המשפט, הנתבע הודה שבגדרי ההליכים המתנהלים בבית הדין הרבני הוא עתר לקבל מחצית מזכויותיה הנטענות של התובעת בחברה ובכספים ששולמו ו/או ישולמו לה, לרבות הסך של 68,000 ₪ הנ"ל. כן הודה האב כי ככל שטענותיו יתקבלו ע"י בית הדין הרבני, אזי הוא יהא זכאי למחצית מכל סכום עודף שיתווסף להכנסתה של האם (ראו עמ' 63, שורות 30-6). דהיינו: האב הודה שככל שטענותיו יתקבלו, מחצית מכל סכום שיתווסף להכנסתה של האם, יתווסף גם להכנסתו.

41. בנסיבות אלה, ולאחר שהתרשמתי גם מעדותם של האם וכן עדות אביה- אשר זומן לעדות ע"י הנתבע, **מצאתי לקבל את טענת האם, שנתמכה גם בתלושי השכר שצורפו על ידה, לפיה הכנסתה הינה בסך של 10,500 ₪ נטו לחודש כנטען בסיכומיה.**

42. האם העידה בחקירתה שהוצאותיה החודשיות הקבועות הינן בסך של 8,160 ₪ כפי שפורטו בהרצאת הפרטים המעודכנת שהוגשה מטעמה (עמ' 14 שורות 32-6 ובהמשך בעמ' 15). מהרצאת הפרטים המעודכנת מיום 06.05.2025 (במסגרת בקשה מס' 20) עולה שמדובר בהוצאות הבאות: **החזר משכנתא בסך של 6,000 ₪ לחודש, החזר הלוואה בנקאית בסך של 1,160 ₪ לחודש את זה כבודו קיבל. החזר הלוואה לאחיה של התובעת בסך של 1,000 ₪ לחודש. את זה כבודו לא קיבל**

בכלל נסיבות העניין, ובשים לב למכלול העדויות שהובאו בפני לרבות עדות של אביה של האם לפיה היא כלל לא פנתה אליו על מנת לקבל תמיכתו הכלכלית- עניין אשר נוכח טענותיה בדבר קושי כלכלי ורצון להיערך מבעוד מועד להוצאות הצפויות לה, נחזה כתמוה, ובשים לב להחלטה המורה על הוצאת תצהירו של האב מתיק בית המשפט נוכח אי התייצבותו לחקירתו הנגדית בדיון ההוכחות, **לא מצאתי שיש להפחית סך של 1,000 ₪ מהכנסתה של האם בגין ההלוואה הנטענת מהאב, ולא מצאתי שעלה בידי האם להוכיח את ההלוואה הנטענת. ונניח שכבודו היה מקבל את טענת האם שאכן מדובר בהלוואה מהאב, האם יש להפחית את החזר ההלוואה קצרת המועד? כמובן שלא! ממתי מפחיתים הלוואות לזמן קצר?**

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

1 התוצאה הינה שהכנסתה הפנויה של האם, לאחר הפחתת החזר המשכנתא והחזר ההלוואה
2 לבנק מזרחי טפחות, עומדת על סך של 3,340 ₪. השאלה היא מדוע כבודו מקבל את נושא
3 ההלוואה לבנק מזרחי? אם מדובר על הלוואה 'לגיטימית' לעמדת כבודו - נניח הלוואה
4 לטווח ארוך או כל סיבה אחרת - הרי יש להסביר לנו את הסיבה. אחרת, יש כאן פתח
5 שכל הורה בהליך גירושין ייקח הלוואות על מנת לצמצם את הכנסתו הפנויה.

6 בנוסף, שימו לב לגובה המשכנתא. 6,000 ₪. האם יכולה לפרוס את המשכנתא ליותר
7 שנים, לשלם פחות כל שנה. כבודו, בהתאם למחוזי מרכז לנושא המדור, היה צריך
8 לקחת סכום דומה לשכירות של האב (4,400 ₪), או לפחות לבדוק מה השכר דירה
9 המתאים לתא משפחתי זה ולהסביר את קביעותו.

10 הכנסה פנויה של האם 10,823 פחות 6,000 פחות 1,160 (הלוואה)=3,660 ₪.
11 הפרש של 320 ₪ ממה שיצא לכבודו.

12
13 43. כן יש להתחשב גם בכך שיש בבעלות האם זכויות בדירת מגורים, היות והיא רכשה את חלקו
14 של האב בדירת המגורים המשותפת, ובהתאם להלכת פרייס ועמיצור שהובאו לעיל יש לקחת
15 בחשבון גם נתון זה בגדרי יכולתה הכלכלית של האם.

16 44. לאחר שקלול כל הנ"ל מצאתי לקבוע שיחס ההכנסות בין הצדדים הינו בשיעור של 30:70
17 לטובת האב.

חלוקת זמני שהות של הקטינים עם הצדדים

18
19 45. המחלוקת בעניין זמני שהות של הצדדים עם ילדיהם התבררה בגדרי ההליכים שהתנהלו בין
20 הצדדים בבית הדין הרבני האזורי.

21 מטענות הצדדים, לרבות במהלך חקירותיהם, עולה כי חלוקת זמני השהות הינה כלהלן:

22 **בשבוע I:** לינה בבית האם- בימים ראשון, שלישי ורביעי וכן במוצ"ש (4 לילות).

23 לינה בבית האב- בימים שני וחמישי וכן ביום ו' (3 לילות).

24 **בשבוע II:** לינה בבית האם- בימים שני, שלישי, חמישי וכן ביום ו' (4 לילות).

25 לינה בבית האב- בימים ראשון ורביעי וכן במוצ"ש (3 לילות). בנוסף, ביום ג' בשבוע

26 זה האב אוסף את הקטינים ממסגרות החינוך ומשיבם לבית האם עד לשעה 17:00

27
28 ראשית, דרך הרישום יפה היא. מתי הילדים אצל האמא, מתי הילדים עם האבא. ושימו
29 לב שההורים בתא משפחתי זה חולקים כל שבת ביניהם.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

46. בסיכומי האם נטען שמדובר בזמני שהות ביחס של 6:8 (בתקופה של 14 יום) לטובתה (ראו
האמור בסעיף 22 לסיכומיה). בסיכומי האב נטען מנגד שמדובר בזמני שהות ביחס של 6.5:7.5
(ראו האמור בסעיף 7 לסיכומיו).

4 זמני השהות המתקיימים כמפורט לעיל תואמים ליחס של 6.5:7.5 כנטען ע"י האב.

צרכי הקטינים

47. בסעיף 8 לתביעה נטען כלהלן:

" בשל חלוקת זמני השהות ופערי ההכנסות בין הצדדים מבוקש
לחייב את האב בתשלום מזונות הקטינים לפי הפירוט הבא,
כאשר מדובר במזונות מינימליים שהקטינים זכאים להם ואשר
אינם דורשים הוכחה."

דברים דומים פורטו גם בסעיף 8 לתצהירה של התובעת.

48. בטבלה שפורטה בסעיף 9 לכתב התביעה פורטו הוצאות הקטינים כלהלן: הקטינה *** - סך של
1,150 ₪, הקטינה *** - סך של 1,650 ₪, הקטין *** - סך של 1,400 ₪ (סכומים אלה פורטו גם
בסעיף 8 לתצהיר עדותה הראשית של האם).

מטענות האם עולה שיחס ההכנסות, על בסיסו כביכול בוצע חישוב המזונות הנ"ל, הינו 59:41
לטובת האב (הכנסת האם בסך 9,700 ₪, הכנסת האב בסך 14,000 ₪- סעי' 6-7 לכתב התביעה).
זמני השהות על בסיסם בוצע החישוב שפורטו בסעי' 5 לכתב התביעה הינם ביחס של 5:9
בתקופה של 14 יום.

49. מסיכומי האב עולה כי לשיטתו הסכומים שפורטו ע"י התובעת כמפורט לעיל, מהווים כביכול
את סך צרכיהם של הקטינים בבתייהם של שני הצדדים. מעבר לעובדה שטענות אלה אינן עולות
בקנה אחד עם הנטען בכתב ההגנה ובתצהירה של האם כפי שפורט לעיל וכן עם עדותה
בחקירתה הנגדית (עמ' 19-20 לפרוטוקול מיום 21.05.2025), אזי מדובר גם בסכום הנמוך
משמעותית מהסך של 2,250 ₪, אשר נקבע בפסיקה כמהווה אומדנא ראויה לטווח צרכיו
הכוללים המינימליים המשוערים של קטין המתגורר במקביל בשני בתייהם של הוריו (וראו
לעניין זה: רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 נ. נ' א. נ. (2018); עמ"ש (מרכז) 38131-07-21 נ. ל נ'
ש.א. (2022); עמ"ש (מחוזי מרכז) 68356-11-24 נ. ז. ש נ' י. ש (נבו 28.10.2025) ורבים אחרים).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

50. לאחר עיון בכלל החומר המצוי בפני מצאתי לקבוע שהסכומים שפורטו ע"י התובעת אינם מהווים את צרכיהם הכוללים של הקטינים, אלא את סכומי החיוב שהאם עתרה להשית על האב, לאחר שקלול זמני השהות ויחס ההכנסות כמפורט לעיל.
- יחד עם זאת, פירוט זה הינו חסר והוא נעשה שלא בהתאם להוראות תקנה 11(ב)(3) לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020, לפיה ככל שמדובר בתובענה בעד מספר תובעים, יש לפרט בכתב התביעה את צרכיו של כל תובע בנפרד. ויודגש; הפירוט הנדרש הינו של הצרכים הנטענים, ולא של סכומי החיוב אשר מבוקש להשית על הנתבע. **מעניין. יפה.**
51. הערכת הוצאותיהם הכוללות של הקטינים, על יסוד סכומי החיוב המבוקשים אשר עפ"י הנטען חושבו נוכח הכנסות הצדדים וזמני השהות שפורטו בתביעה, מעלה שסך צרכיהם הכוללים של כ"א מהקטינים בשני הבתים גם יחד, הינו בסך משוער של כ- 7,000 ₪ לחודש ואף למעלה מכך. דהיינו: מטענות האם עולה שהוצאותיהם הכוללות של שלושת הקטינים הינן בסך של כ- 21,000 ₪ לחודש למצער (ללא הוצאות מדור).
- מצאתי כי סכום זה הינו מופרז ובלתי ריאלי ביחס לראיות שהונחו בפני לרבות חקירות הצדדים, והוא גם אינו עולה בקנה אחד עם הכנסותיהם המצרפיות הנטענות של הצדדים בתקופת חייהם המשותפת ויכולתם הנטענת לחסוך סכומים משמעותיים לאחר כיסוי כלל הוצאות המשפחה.
52. מנגד, האב כלל לא פירט בכתב ההגנה ו/או בתצהיר עדותו הראשית את גובה הוצאותיהם של הקטינים, קל וחומר עלה בידיו להוכיח האמור, ואין די בהכחשה כללית של סכומי ההוצאות שנטענו ע"י האם. זאת ועוד; הכחשתו בסעיף 17 לכתב ההגנה התייחסה בעיקרה לחלוקת זמני השהות הנטענת בכתב התביעה, ולא לפירוט צרכיהם של הקטינים (ראו סעיפים 19, 21, וכן 23-25 לכתב ההגנה).
53. הלכה פסוקה ידועה היא כי תביעת מזונות הינה ככל תביעה כספית אחרת, ויש להוכיחה היטב ולבססה בראיות. עוד נקבע שמקום בו אין טיעון עובדתי סביר בנוגע לצרכים הנתבעים, אין לשלול אפשרות של דחיית תביעת המזונות מן הטעם שלא הוכחה במידה נאותה (ראה: ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ(1) 69).
- בנסיבות בהן צרכי הקטינים לא הוכחו, על בית המשפט לאמוד את צרכיהם על פי שיקול דעתו תוך שקלול הראיות שהובאו בפניו ותוך בחינת כלל נסיבות המקרה שהובא בפניו ונסיבותיהם הספציפיות של הצדדים ויכולותיהם הכלכליות, ובהתאם לסמכותו כשופט אשר בקרב עמו הוא יושב, לאור ניסיון החיים (ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822; ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 23).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

54. בעבר הוערך שיעור המזונות ההכרחיים המינימלי לקטין בסך של 1,350-1,400 ₪ לחודש (ראו ברע (תל-אביב-יפו) 1895/02 - ב' י' נ' ב' נ', [פורסם בנבו] (2003); עמ (ירושלים) 658/04 - ס'א.ב' נ' ט'ש.כ., [פורסם בנבו] (2005) ועוד רבים אחרים), אלא שלימים סבר בית המשפט כי נוכח חלופ הזמן יש מקום לעדכון הסכומים הנ"ל, והעמידם בשיעור של 1,600-1,700 ₪ לחודש (ראו עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (2017) וכן עמ"ש 1057/09 פלוני נ. פלוני [פורסם בנבו] (2010)).
יוער כי הסכומים הנ"ל מתייחסים לצרכים ההכרחיים בלבד, ולא לסך צרכיו הכוללים של קטין, וגם זאת על הצד המינימלי.

בפסיקה מאוחרת יותר נקבע שמאז בע"מ 919/15 הנ"ל, אין עוד מקום לחלק בין צרכים הכרחיים לאלו כאלה שאינם, אלא שיש לאמוד את הצרכים בכללותם. כן נפסק כי מקום בו לאחר הפירוד ונוכח חלוקת זמני השהות הקטינים יתגוררו בפועל בשני בתים, תתכן כפילות בהוצאותיהם, ובכפילות זו מטבע הדברים יש כדי להעלות את שיעור צרכיהם מעבר לסכומים הנ"ל. על כן, בפסיקה מאוחרת של בתי המשפט לאחר הלכת בע"מ 919/15 הנ"ל, נאמד סך צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים בשיעור של כ- 2,250 ₪ לחודש למצער (ראו הפסיקה שהובאה לעיל).

55. בכלל נסיבות העניין מצאתי לאמוד את צרכיהם הכוללים של כ"א מהקטינים על סך של 2,250 ₪ לחודש (לא כולל מדור הוצאות חינוך והוצאות רפואיות חריגות) בסדר גמור. ושימו לב שבהתאם לפסיקת מחוזי זה כבר כולל את אחזקת המדור. וזאת בהתאם לפירוט כלהלן:
כלכלה 1,000 ₪, ביגוד והנעלה 500 ₪ (יחסית גבוה), תרבות פנאי וטל' נייד 300 ₪, הוצאות רפואיות 50 ₪, בילויים 100 ₪, טיפוח ואסתטיקה 100 ₪, חלק יחסי בהוצאות אחזקת הבית 200 ₪. וגם יש פירוט להורים. נהדר. אבל מה אומר ה 500 ₪ לביגוד והנעלה? האם רוכשת בסכום המזונות לשני הבתים? כל הורה רוכש לביתו? מדוע לא לרשום משפט הסבר קצר להורים ולמנוע מריבות עתידיות? מצאתי שסכום זה תואם את הראיות שהוצגו בפני, את חקירות הצדדים והעדים מטעמם, ואת נסיבותיהם הקונקרטיות של הצדדים שבפני ורמת החיים בה חיה המשפחה טרם הפירוד כעולה מטענותיהם.

56. הקטינות *** ו*** היו בנות למעלה מ-6 שנים בעת הגשת התביעה, ובעניין חלה כבר מעת הגשת התביעה ההלכה שנקבעה במסגרת בע"מ 919/15 הנ"ל. שונים הם פני הדברים ביחס לקטין ***, אשר מלאו לו 6 שנים רק ביום 22.01.2026, וביחס אליו חלה על האב חובה אבסולוטית לספק את כלל צרכיו ההכרחיים עד הגיעו לגיל 6 שנים, ולאחר מכן חלה אף ביחס אליו הלכת בע"מ 919/15 הנ"ל.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

57. **ביחס לחיוב המזונות בגין הקטין *** עד הגיעו לגיל 6 שנים (ביום 2026.***.***)-** בכלל נסיבות העניין, ובשים לב לראיות שהובאו בפני ולזמני השהות שנקבעו והתקיימו, לא מצאתי לשנות מחיוב המזונות הזמניים ודמי המדור שהושתו על האב בגין הקטין *** בגדרי ההחלטה מיום 19.03.2023. בקביעת חיוב זה התחשבתי בין היתר גם בצרכיו ההכרחיים של הקטין מתוך סך צרכיו הכוללים כפי שנקבע לעיל, וכן בזמני השהות שהתקיימו כמפורט לעיל.
58. **ביחס לחיוב מזונות הקטינים לאחר הגיעם לגיל 6 שנים-** בשים לב לגובה הצרכים הכוללים כמפורט לעיל, ונוכח יחס ההכנסות שנקבע לעיל, על האב לשאת בסך של 1,575 ₪ מסך צרכיו של כ"א מהקטינים לאחר הגיעם לגיל 6 שנים (2250*70%), ועל האם לשאת בסך של 675 ₪ הנותרים. **יפה. כבודו גם מראה את החישוב.** שקלול זמני השהות שנקבעו מעלה שהאב נושא ישירות ב-46% מההוצאות בעת שהותם של הקטינים עמו- היינו הפחתה סך של 1,035 ₪ מהסך של 2,250 ₪ הנ"ל. **יפה. כבודו גם מראה את החישוב.**
- התוצאה הינה שעל האב לשלם לאם סך של 540 ₪ (1035-1575) בגין כ"א מהקטינים. יפה. כבודו גם מראה את החישוב.**
- בכלל נסיבות העניין, ובשים לב להלכה הפסוקה לפיה קביעת חיוב המזונות לא תעשה על יסוד נוסחאות אריתמטיות לבדן, אלא שיש לבחון את התא המשפחתי בכללותו על נסיבותיו הפרטניות, **מצאתי להעמיד סכום זה על סך של 600 ₪ לחודש. סבבה.**
- שני הצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לחלוקה בין צרכים תלויי שהות לבין צרכים שאינם תלויי שהות, ועל כן, ובהיעדר טענות וראיות לעניין זה, לא מצאתי להידרש לכך. **וכך נחסך מכבודו החלק בו לטעמי כל השופטים טועים כיום ☺ ראו פסק דין קודם של כבודו בתלה"מ 36913-04-24.**
59. **בכל הנוגע להוצאות המדור –** האם מתגוררת כיום בדירה שבבעלותה ועפ"י הנטען נושאת בתשלומי משכנתא בסך של כ-6,000 ₪ לחודש, בעוד שהאב מתגורר בדירה שכורה ונושא בתשלומי שכר דירה בסך של כ-4,400 ₪ לחודש.
- חישוב המדור בכתב התביעה נעשה בהתאם לתשלום שכר דירה בגובה 4,500 ₪ לחודש (ראו סעיף 12 לכתב התביעה).
60. בכלל נסיבות העניין, ובשים לב גם להוצאות המדור בבית האב, **מצאתי כי הסך של 4,500 ₪ הנ"ל הוא המשקף נכונה את הוצאות המדור הראויות אשר מהוות בסיס לחישוב תשלומי המדור במקרה שבפני יפה מאוד! לכן גם לא היה צריך להפחית 6,000 מדור בקביעת**

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

1 **ההכנסה הפנויה של האם אלא, כנראה, 4,400 ש"ח!** (וראו לעניין זה בעמ"ש (מרכז)
2 19-11-65692 ד.ס. נ' ל.צ.ס. (22.9.20)).

3 חלקם של שלושת הקטינים בסכום זה הינו בסך של 2,250 ₪ לחודש (4500*50%). **יצא**
4 **שהסכום זהה לסכום צרכי הילדים, אז החישובים זהים.**
5 בהתאם ליחס ההכנסות שנקבע לעיל, על האב לשאת ב-1,575 ₪ (2250*70%), ומסכום זה יש
6 להפחית סך של 1,035 ₪ בגין זמני השהות (שהינם ביחס של 6.5:7.5 - היינו הפחתה בשיעור
7 של 46%). התוצאה הינה שעל האב לשאת בסך של 540 ₪ בגין השתתפות בהוצאות מדורס
8 של הקטינים (1575—1035=540) - היינו סך של 180 ₪ בגין כל אחד מהקטינים. **יפה. כבודו**
9 **גם מראה את החישוב.**

סוף דבר

11 61. אשר על כן, ונוכח כל שפורט ונקבע לעיל, מצאתי להורות כדלקמן:

12 א. הנתבע ישלם לידי התובעת סך של 600 ₪ לחודש למזונות כ"א משלושת הקטינים,
13 ובסה"כ ישלם לידי האם סך כולל של 1,800 ₪ לחודש (להלן: "דמי המזונות").

14 ב. כמו כן ישלם הנתבע לידי התובעת סך של 540 ₪ לחודש בגין השתתפות בהוצאות מדורס
15 של הקטינים (סך של 180 ₪ בגין כ"א מהקטינים).

16 ג. דמי המזונות ישולמו עד הגיע כ"א מהקטינים לגיל 18 או עד לתום לימודיהם התיכוניים
17 לפי המאוחר מבניהם. לאחר מכן, ישלם האב סכום מופחת בשיעור של שליש מגובה דמי
18 המזונות כפי שיהיו באותה עת, וזאת עד הגיע אותו קטין לגיל 21 שנה או עד לתום שירות
19 חובה בצה"ל/שירות לאומי לפי המאוחר מבניהם.

20 ד. עוד ובנוסף יישא הנתבע ב-70% מהוצאות החינוך **דעתי ידועה. זה שגוי כלכלית! אם**
21 **לא קובעים חצי חצי, יש לחשב יחס חדש לאחר תשלום המזונות!** של הקטינים
22 בכפוף להצגת קבלות על תשלום בפועל ובקיזוז כל הטבה או הטבה שתקבל אם בגין
23 הוצאה זו, מכל גורם שהוא, ככל שתהא זכאית לכך, ובכלל זה תשלומים שוטפים
24 למוסדות החינוך לרבות תשלומי הורים ותשלומי רשות, שיעורי עזר, אבחונים, חוג אחד
25 לכל קטין בתעריף עירוני, תנועת נוער, מסע לפולין, קייטנה בתקופת הקיץ וחופשת
26 הפסח בתעריף עירוני. במקרה של מחלוקת בדבר נחיצות הוצאה תכריע המלצת הגורם
27 החינוכי המוסמך במוסד החינוכי בו לומדים הקטינים (מורה מחנכת, יועצת
28 ביה"ס/פסיכולוג/ית ביה"ס).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7897-02-23 ש' נ' ש'

תיק חיצוני:

- ה. **בנוסף יישא הנתבע גם בתשלום 70% מההוצאות הרפואיות החריגות דעתי ידועה. זה**
- שגוי כלכלית! אם לא קובעים חצי חצי, יש לחשב יחס חדש לאחר תשלום המזונות!**
- של הקטינים אשר אינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי, בכפוף להצגת קבלות על תשלום בפועל. במקרה של מחלוקת בדבר נחיצות ההוצאה תכריע המלצת רופא המשפחה ו/או הרופא המקצועי לפי העניין.
- ו. דמי המזונות והמדור ישולמו בראשון לכל חודש, והם יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע כיום ויעודכנו כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.
- ז. כל תשלום שלא ישולם במועד יישא הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלום ועד התשלום בפועל.
- ח. קצבת הילדים של המל"ל המשולמת ו/או ששולמה עבור הקטינים או מי מהם וכל הטבה אחרת בגינם תשולם לידי התובעת ותתווסף לדמי המזונות שנפסקו לעיל.
- ט. תוקף חיוב דמי המזונות והמדור שנקבע לעיל הינו החל מיום 01.05.2026. עד למועד זה יחול ויעמוד חיוב המזונות הזמניים כפי שנקבע בהחלטה מיום 19.03.2023.
- חבל שכבודו לא רושם להורים את ההסבר הכה יפה שרושמים חלק מהשופטים בדבר הוצאות בריאות וחינוך. ראו בפסק דינה של כבוד השופטת היימן בתלה"מ 12773-07-24**
- 62. נוכח התוצאה אליה הגעתי, ובשים לב שעיקר טענות הנתבע נדחו, מצאתי לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות התובעת בסך של 20,000 ₪.**
63. בכך מסתיים בירור התובענה.
64. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים באמצעות באי כוחם ותסגור את התיק.
- פסק דין זה מותר לפרסום במאגרים המשפטיים בהשמטת פרטים מזהים ובכפוף לשינוי עריכה ותוכן.
- ניתן היום, י"א אייר תשפ"ו, 28 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.

רמי בי"ה, שופט